

In memoriam Ing. Bohumila Horkého, CSc.

CESTA NEJMENŠÍHO ODPORU POKŘIVUJE ŘEKY I LIDI

Právě tuto větu pronesl v nedávné diskusi o stavu našeho hospodářství Ing. Bohumil Horký, CSc., zkušený technik a dlouholetý pracovník Kloknerova ústavu ČVUT v Praze.

Bohumil Horký se narodil v červnu roku 1938 v Praze. Po absolvování střední školy nastoupil v roce 1956 na Stavební fakultu ČVUT v Praze a o pět let později řádně ukončil obor vodní hospodářství a vodní stavby. Na tehdy málo populární „doporučenku“ nastoupil k Vodním stavbám Sezimovo Ústí. Praktické zkušenosti získal na vodních dílech Orlík, Nechranice a Horka. Zabýval se především technologií a zkoušením zemin a betonů s přihlédnutím k problémům jakosti. Prováděl průzkumné a kontrolní práce např. pro vodní dílo Želivka – Vrchlice, Landštejn a další. V roce 1965 dokončil dálkové studium ekonomiky a řízení stavebnictví na téže fakultě. Obor, který jak s nadsázkou často říkal, mu byl pomalu prospěšnější, než jeho původní specializace.

V roce 1969 byl služebně přeložen do Prahy, kde pracoval v centrální laboratoři Vodních staveb Praha na Rohanském ostrově. Zde se již jednoznačně specializoval na beton, i když některé drobné akce byly v zemařině. V roce 1973 přešel na Stavební ústav ČVUT v Praze, dnes Kloknerův, a dále se věnoval stavebním hmotám – betonu, jeho vlastnostem i zkoušení, maltě a zdvu.

Základem práce inženýra Horkého v Kloknerově ústavu ČVUT byla výzkumná činnost zaměřená především na otázky technologie zkoušení betonu a betonových prvků a konstrukcí s přihlédnutím k problémům jakosti. Byl toho názoru, že rozpracování otázek jakosti v oblasti vědeckých poznatků ve výrobě a zpracování betonu, o které se zasloužili ve velké míře pracovníci Kloknerova ústavu, je na velmi dobré úrovni. Zdůrazňoval, jak vynikajícím pomocníkem pro jakostní výrobu betonu je vytvoření uceleného systému řízení na podkladě vizuálních inspekcí i uplatňování pomocných, nestandardních a urychlených zkušebních postupů. Tyto přístupy v konkrétní materiálově technologické oblasti ve spojení se zkušeností a odpovědností, kdy je podmínkou dlouhodobější ověřování výsledků daných postupů s výsledky získanými standardními postupy, mají vysokou vypovídající schopnost a umožňují efektivní řízení provozu.

Inženýr Horký byl soudním znalcem pro otázky technologie betonu a vypracoval řadu posudků i obsáhlých expertíz. Právě řešení problé-

mů stavební praxe umožňuje pracovníkům Kloknerova ústavu průběžně získávat nejaktuálnější informace o chování nových i starších materiálů, o úspěšnosti jednotlivých technologií a zároveň promítat tyto znalosti nejen do výuky, ale především prostřednictvím odborných kurzů s nimi seznamovat širokou technickou veřejnost. Většina kurzů je spojena s hodnocením získaných znalostí formou testů a s vystavením osvědčení. Osvědčení o jejich absolvování jsou pak vyžadována mnohými investory jako důkaz o kompetentnosti personálu firem, účastnících se výběrových řízení.

Inženýr Horký organizoval oblíbené týdenní kurzy, ve kterých se účastníci seznamovali s problematikou technologie betonu. Ve školícím středisku Domu techniky Praha v Křížánkách byly průběhu let 1980 až 1988 proškoleny stovky betonářských odborníků nejružnějšího zaměření. Stále je aktuální i řada sborníků z těchto akcí, která dnes tvoří poměrně ucelený systém poznatků a odpovídá tehdejší úrovni znalostí. Z jeho bohaté přednáškové činnosti si zaslouží pozornost pořádání krátkodobých seminářů, které byly od roku 1985 zaměřeny na užší problematiku oboru a vždy byl na nich uplatňován princip profesionality, koležiality a informovanosti. Poslední seminář pořádal inženýr Horký v roce 2002, s názvem Technologie, zkoušení a jakost betonu.

Pro inženýra Horkého byla vědecká a výzkumná práce hlavní životní náplní, smyslem i koníčkem. Svě odborné zkušenosti a poznatky ochotně předával druhým, o čemž svědčí jeho rozsáhlá publikační činnost. Bohužel torzem zůstává jeho biografická práce s názvem Zkušenosti jedné generace, zaměřená především na techniku.

S velkou nostalgií končím vzpomínku na mimořádného člověka, významného vědeckého pracovníka Kloknerova ústavu ČVUT v Praze v oboru betonu a betonových staveb, který zemřel 13. 11. 2003.

PhDr. Jiřina Masnerová

